

WIE ZORGT VOOR WIE?

Eenakter

door

MICHEL MEISSEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WIE ZORGT VOOR WIE?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MICHEL MEISSEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Personen:

Jongeman

Meisje

Oude vrouw

Voorbijganger

Verpleegkundige (ook als patiënt)

Zwakzinnige vrouw

Kleinzoon (een zwakzinnige man)

Zuster

Dubbelrollen zijn mogelijk

1. OP STRAAT

Een jongeman komt op samen met een meisje. Regelmatig klinkt het geluid van een passerende auto.

JONGEMAN (*staat stil*): Ik moet daarheen.

MEISJE (*staat ook stil*): En ik ga rechtdoor.

JONGEMAN (*loopt naar haar toe en neemt een oorbel in de hand*):

Leuke oorbellen heb je.

MEISJE: Op mijn verjaardag gekregen.

JONGEMAN: Van je vriendje?

MEISJE: Ik heb geen vriendje. Van mijn oma; ik heb een hele lieve oma.

JONGEMAN: Hartstikke leuk hoor, die oorbellen. Je ziet er helemaal leuk uit.

MEISJE: Bedankt.

JONGEMAN: Zullen wij een keer gaan stappen?

MEISJE: Zo goed ken ik je nou ook weer niet.

JONGEMAN: En we zitten al jaren op dezelfde school.

MEISJE: Waarom mag ik dat wiskundehuiswerk nooit van je overschrijven?

JONGEMAN: Wil je dat graag?

MEISJE: Wil je met me uit?

JONGEMAN: Over mijn wiskundehuiswerk kun je altijd beschikken.

MEISJE: Ja. Eigenlijk wil ik wel met je uit.

Terwijl de twee praten komt moeizaam een oude vrouw aangestrompeld. Ze steunt op een stok en heeft een grote plastic tas bij zich. Vlakbij de jongelui staat ze stil. Ze wil oversteken, maar durft dat niet alleen. Ze wil de jongelui aanspreken, maar doet dat niet omdat ze zo bezig zijn met elkaar. Ze wacht; misschien komen er wel andere mensen die haar helpen kunnen.

JONGEMAN: Dus ik bel je.

MEISJE: OK.

JONGEMAN: Waarschijnlijk vrijdag om een uur of vijf. En dan spreken we af.

MEISJE: Lijkt me leuk.

JONGEMAN: Ik ben ook een hele leuke jongen. Nee hoor, dat zeg ik zomaar. Ken je de Marraboe?

MEISJE: Dat is een goeie tent. Doeh... (*loopt weg. Ze roept nog een keer*) Dus je belt, niet vergeten hè!

JONGEMAN (*zwaait naar haar*): Je hoort van me. (*hij wil oversteken. De oude vrouw spreekt hem aan*)

OUDE VROUW: Jongeman, wil je me helpen? Ik durf niet alleen naar de overkant.

JONGEMAN: Dat is jammer voor je. Maar ik heb nogal haast.

OUDE VROUW: Maar, ik loop meteen met je mee.

JONGEMAN: Ben je soms doof, ouwe; ik zei nee.

OUDE VROUW: Ik kan echt niet alleen; ik kan niet meer zo goed zien.

JONGEMAN: Doe niet zo stom, jij. Ik ken je niet eens. Je staat me een beetje op te houden jij; stomme trut. Zorg jij maar lekker voor jezelf. (*steekt over. Onmiddellijk nadat hij uit het zicht is verdwenen klinken piepende remmen, een klap...*)

VOORBIJGANGER (*spreekt de vrouw in het voorbijgaan aan*): Dat is niet zo best; volgens mij is die hartstikke dood. Daarginds in die winkel hebben ze al opgebeld; er is zo hulp. OUDE VROUW: Was dat een ongeluk?

VOORBIJGANGER: En niet misselijk ook.

OUDE VROUW: O wat naar, wat zielig.

VOORBIJGANGER: Dat was toch niet je kleinzoon; ik zag jullie praten.

OUDE VROUW: Was het een jongeman?

VOORBIJGANGER: Ja, je stond er net mee te praten.

OUDE VROUW: O wat verschrikkelijk.

VOORBIJGANGER: Dus toch familie? (*geluid van 'n ambulance klinkt*)

OUDE VROUW: Nee, ik ken hem niet. Ik vroeg alleen me naar de overkant te helpen.

VOORBIJGANGER: Nou wees maar blij dat ie alleen is gegaan. Moet je kijken; wat een mensen daar al bij dat ongeluk staan. Volgens mij is er niks meer van over, van die jongen. Ik zag hoe hij geschept werd. Zijn hoofd kletterde vol op de keien. En toen reed een andere auto nog eens over hem heen. Dus je moet oversteken. Maar mens even verder is een zebra, met voetgangerslicht.

OUDE VROUW: Dat heb ik niet gezien. Mijn ogen... (*wijst op haar tas*) En hij kan het ook niet zien; want hij zit in de tas.

VOORBIJGANGER: Als het verder goed met je is; dan gaat het nog best. Kom maar mee. (*gaan af*)

2. IN HET BEJAARDENHUIS

OUDE VROUW (*zit alleen aan een tafel voor vier personen. Zij leest, met een grote loupe voor haar bril, een fotoroman. Ze leest in lettergrepen en probeert de juiste woorden en zinnen te maken*): Ze leken elk aar... Ze leken elkaar aar... aardig... Ze leken elkaar aardig te vinden. Ze waren alle... allebei wat gespan... gespannen. (*gaat naar de volgende bladzijde*) Welnee! Het is toch nor... norm normaal... Het is toch normaal dat ze de eerste keer wat ver lee... wat verlegen zijn.

VERPLEEGKUNDIGE (*is binnengekomen met een kopje thee. Ze loopt moeilijk. Leest mee over haar schouder*): 'Weet je, ik heb ook een vriendin. Ze wil me aan haar ouders voorstellen. Je had me niet verteld dat je verloofd was. Ik dacht dat dat jou niet kon schelen. Ze heet Sonja. Misschien trouw ik wel met haar... Ik ben blij voor je. Toch is Anne niet echt blij. Plotseling wordt ze bevangen door een vreemd gevoel...'

OUDE VROUW: Dat gaat wel een stukje vlugger.

VERPLEEGKUNDIGE: Ik heb thee voor u. (*zet het kopje op tafel*)
Waar is iedereen?

OUDE VROUW: Ze zijn naar de handenarbeid; maar dat kan ik niet meer zo goed zien.

VERPLEEGKUNDIGE: Dus u dacht: ik blijf rustig zitten en ik lees een beetje.

OUDE VROUW: Ja, maar ik heb vanmiddag ook al boodschappen gedaan. Mijn kleinzoon is over twee maanden jarig. Maar ik heb nu al een beer voor hem gekocht. Een meneer heeft me thuis gebracht. Eigenlijk kan ik niet meer alleen de deur uit. Dat is wel jammer.

VERPLEEGKUNDIGE (*wijst naar de grote plastic tas die bij de stoel staat*): Zit daar het cadeau in?

OUDE VROUW: Je mag wel even kijken hoor.

VERPLEEGKUNDIGE (*kijkt in de zak*): Wat een prachtige beer.

OUDE VROUW: Hij is al dertig. Maar hij kan niet zo goed denken.

VERPLEEGKUNDIGE: Daar zal hij blij mee zijn... Hoe gaat het lezen?

OUDE VROUW: Dat is het juist, de ogen. Maar morgen ga ik naar het ziekenhuis, een netvliesoperatie. Mijn linkeroog gaat de dokter doen. Dat is het slechtste. (*vertrouwelijk*) Ik vind die beer zelf ook zo aardig. Zou ik hem hier naast me op de stoel zetten?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto